

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind abrogarea Legii nr.550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române*, inițiată de doamna senator neafiliat Diana Iovanovici - Șoșoacă (**Bp. 384/2024**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare abrogarea *Legii nr.550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române*, cu modificările și completările ulterioare, și trecerea efectivelor umane, bunurilor, logisticii și a tot ceea ce aparține Jandarmeriei Române în subordinea și administrarea Ministerului Apărării Naționale.

II. Observații

1. Precizăm că Ministerul Afacerilor Interne reprezintă principala instituție responsabilă cu menținerea, asigurarea și restabilirea ordinii publice, respectiv garantarea siguranței cetățeanului, având o gamă largă de atribuții ce se extind în toate domeniile securității naționale.

Forțele principale ale Ministerului Afacerilor Interne sunt abilitate prin lege să exercite dreptul de poliție a statului, reprezentând componenta de bază a structurilor destinate să gestioneze întreaga problemă din domeniul ordinii publice, pe timp de pace sau pe timpul stării de urgență, fiind constituite în structuri de poliție și jandarmi.

Astfel, din perspectiva competențelor Jandarmeriei Române, acestea se circumscriu atribuțiilor principale ale Ministerului Afacerilor Interne - MAI, iar desființarea acestei instituții, cu consecința trecerii efectivelor umane, a bunurilor și a logisticii în subordinea și administrarea Ministerului Apărării Naționale, schimbă locul și rolul Jandarmeriei Române în societatea românească și ar putea prejudicia în mod semnificativ capacitatea de răspuns și de acțiune a efectivelor MAI, situație care ar genera apariția unor vulnerabilități și factori de risc, inclusiv la corupție.

Potrivit *Legii nr.346/2006 privind organizarea funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, acest minister este organ de specialitate al administrației publice centrale, având în componență structurile militare care formează Armata României, organizată potrivit principiilor și procedurilor la standardul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord - NATO.

Precizăm că Jandarmeria Română este instituția specializată a statului, cu statut militar, componentă a Ministerului Afacerilor Interne, minister care exercită, conform *Constituției României, republicată*, și legilor țării, atribuțiile ce îi revin cu privire la asigurarea ordinii publice și a pazei persoanelor, obiectivelor, bunurilor și valorilor, precum și pentru combaterea terorismului și a criminalității organizate¹. Or, aceste atribuții ale ministerului sunt date, prin lege, în competența Jandarmeriei Române.

Având în vedere statutul militar al Jandarmeriei Române, personalul acestei instituții este format cu precădere din cadre militare cărora le sunt aplicabile prevederile *Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare*², având atribuții specifice personalului militar. Cadrele militare - jandarmii îndeplinesc misiuni specifice atât în timp de pace - în ceea ce privește asigurarea și restabilirea ordinii publice (misiuni ce revin exclusiv cadrelor militare - jandarmi din cadrul Ministerului Afacerilor Interne), cât și în timp de război - în ceea ce privește paza și apărarea localităților ori a unor obiective stabilite de autoritățile militare.

Astfel, prin atribuții, organizare, pregătire și dispunere teritorială, Jandarmeria Română contribuie la garantarea suveranității, independenței, autorității, unității și securității statului, democrației constituționale pe

¹ conform art. 1 alin. (2) lit. p) și r) și art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare;

² conform prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare;

întregul teritoriu național atât în timp de pace, cât în situații de criză³, iar apărarea ordinii și liniștii publice, a drepturilor libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice private, precum pentru protecția instituțiilor fundamentale ale statului și combaterea actelor de terorism reprezintă atribuții date prin lege Jandarmeriei Române.

Aderarea la Uniunea Europeană a impus, printre alte reforme structurale, și regândirea sistemului polițienesc de ordine și siguranță publică. În acest context, demilitarizarea unor structuri din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a generat schimbări și în ceea ce privește componența fiecărei arme și profesionalizarea acestora, precum și delimitarea clară a competențelor ce le revin în prezent. Au fost delimitate, astfel, prin legi speciale, conceptele de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, precum atribuțiile ce revin poliției și jandarmeriei în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pentru a-și exercita rolul de organ de specialitate al statului cu atribuții în acest sens.

În acest context, Guvernul a elaborat și a susținut în Parlamentul României adoptarea unei legi organice⁴ pentru organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a unei instituții specializate de ordine publică cu statut militar care să facă față tuturor provocărilor și acțiunilor îndreptate împotriva ordinii și liniștii publice, precum și pentru a exercita misiuni specifice în vederea asigurării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice și private, asigurării pazei unor obiective de importanță deosebită pentru activitatea statului și pentru combaterea actelor de terorism, precum și pentru a îndeplini o serie de atribuții în caz de război, în calitate de componentă a forțelor armate. Prin acest act normativ s-a acoperit, astfel, întreg spectrul de atribuții ce revin ministerului după demilitarizarea unora din structurile aflate în subordine.

2. Potrivit legii de organizare și funcționare, Jandarmeria Română are atribuții în domeniul asigurării și restabilirii ordinii publice, fiind principala forță de ordine publică, dar și în domeniul pazei și protecției instituționale, protecției transportului de bunuri și valori importante, precum și transportului de arme, muniții, substanțe toxice etc.

Pe linia asigurării și restabilirii ordinii publice, cu titlu de exemplu, în perioada ianuarie-iunie 2024, structurile de ordine publică ale Jandarmeriei Române au fost implicate în executarea misiunilor specifice,

³ conform art. 1 alin. (2) din Legea 550/2004, cu modificările și completările ulterioare

⁴ Legea nr. 550/2004 a fost adoptată de Parlamentul României la data de 29 noiembrie 2004

concretizate în ansamblul măsurilor întreprinse și al activităților desfășurate pentru prevenirea și combaterea faptelor antisociale și consolidarea climatului de siguranță al cetățenilor. În scopul consolidării gradului de siguranță al cetățeanului, au fost desfășurate activități specifice, avându-se în vedere următoarele priorități:

- întărirea climatului de siguranță publică prin prevenirea și descurajarea faptelor antisociale;
- participarea la misiunile de menținere a ordinii publice;
- realizarea capacităților de intervenție pentru situații de urgență;
- constituirea unor echipe de intervenție antiteroristă care să intervină cu promptitudine în situația producerii unor evenimente/incidente neprevăzute.

În perioada sus-menționată, efectivele Jandarmeriei Române au executat 17.782 de misiuni de asigurare a ordinii publice, au pus în executare 19.071 de mandate de aducere, au executat 11.290 de misiuni de intervenție, au constituit 142.769 de patrule mixte și patrule de jandarmi, precum și 78.204 patrule de jandarmi în stațiuni montane pe traseele turistice din zona acestora, în stațiuni balneare, precum și în alte zone de interes operativ.

Totodată, pentru întărirea climatului de siguranță publică, prevenirea și combaterea faptelor antisociale, Jandarmeria Română a organizat și executat în primele 6 luni ale anului 2024 un număr de 1210 acțiuni punctuale.

În perioada ianuarie-iunie 2024, jandarmii au constatat 3.291 de fapte de natură penală și au aplicat 63.425 de sancțiuni contravenționale.

Situația faptelor de natură penală constatate în mod independent, se prezintă astfel:

- 369 de fapte cu caracter penal contra persoanei;
- 409 de fapte cu caracter penal contra patrimoniului;
- 11 fapte cu caracter penal contra înfăptuirii justiției;
- 182 de fapte cu caracter penal contra ordinii și liniștii publice;
- 5 fapte cu caracter penal de punere în circulație de valori falsificate;
- 96 de fapte cu caracter penal prevăzute în alte articole din *Codul*

Penal:

- 39 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea energiei electrice și a gazele naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;*

- 71 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, republicată cu modificările și*

completările ulterioare;

- 1.745 fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- 46 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea nr. 46/2008 privind Codul Silvic. republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- 114 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicativele geografice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- 98 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, cu modificările și completările ulterioare;*

- 27 de fapte cu caracter penal prevăzute de *Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, cu modificările și completările ulterioare;*

- 79 de fapte cu caracter penal prevăzute de alte legi speciale.

Nu în ultimul rând, pentru prevenirea săvârșirii unor fapte care contravin normelor de conviețuire socială, jandarmii au executat în perioada ianuarie - iunie 2024 un număr de 4.299 de acțiuni preventive, acestea desfășurându-se în: instituții de învățământ (2.151), arene sportive (666), în locurile de desfășurare a unor adunări publice (453), sediile unor asociații/societăți (238) și în alte locuri din mediul urban și rural (791).

În îndeplinirea atribuțiilor pentru paza valorilor, bunurilor și materialelor periculoase, apărarea obiectivelor de importanță deosebită, personalul Jandarmeriei Române acționează conform prevederilor actelor normative incidente și asigură, în prezent, paza și protecția unui număr de 1338 de obiective, avute în responsabilitate potrivit cadrului normativ în vigoare pe linia pazei.

Spre exemplificare, în primele 7 luni ale anului 2024 au fost executate un număr de 17.660 de pază transporturi, cu 14% mai multe față de aceeași perioadă a anului 2023.

Totodată, Jandarmeria Română asigură paza, supravegherea și intervenția Sistemului National de Transport prin Conducute operat de către SC CONPET SA.

Precizăm că această misiune are un caracter de continuitate, aceasta executându-se pentru un număr de 3818 kilometri de conducte și instalațiile asociate acestora, dispuse pe raza a 17 județe.

În plus, pe lângă misiunile menționate mai sus, Jandarmeria Română contribuie la asigurarea climatului de ordine pentru desfășurarea în condiții normale de judecată și a activității lucrătorilor Ministerului Public.

De asemenea, dispozițiile art. 130 din *Constituția României, republicată*, statuează faptul că instanțele judecătorești dispun de poliția pusă în serviciul lor.

Astfel, potrivit alin. (1) al art. 132 din *Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare*, paza sediilor instanțelor judecătorești a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit) de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

Prin urmare, o astfel de reglementare ar afecta în mod esențial capacitatea statului de asigurare a măsurilor de protecție și pază a instituțiilor de importanță deosebită, precum și a bunei funcționări a sistemului de justiție prin afectarea securității sediilor instanțelor și parchetelor, precum și a ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității instanțelor și parchetelor.

În concluzie, adoptarea propunerii legislative în cauză ar reprezenta, în esență, o aduce atingere gravă adusă securității naționale, prin diminuarea capacității de asigurare a măsurilor de ordine publică, precum și de menținere și de restabilire a ordinii publice atunci când aceasta a fost grav afectată, ori în caz de comitere a unor acte de terorism sau de atac împotriva instituțiilor fundamentale ale statului.

Așa fiind, în considerarea atribuțiilor specifice ce revin Ministerului Apărării Naționale și Jandarmeriei Române, se constată că aceste instituții au un rol diferit în arhitectura instituțională a statului, astfel că nu pot fi reținute argumentele avute în vedere în cuprinsul inițiativei legislative.

În context, reiterăm rolul fundamental al Jandarmeriei Române în cadrul Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională, în asigurarea măsurilor de protecție a instituțiilor fundamentale ale statului de combatere a actelor de terorism.

3. Din perspectiva obiectului de reglementare, considerăm că inițiativa legislativă nu răspunde exigențelor art. 1 alin. (3) art. 6 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările*

ulterioare, potrivit cărora activitatea de legiferare reprezintă principala modalitate de implementare a politicilor publice, menită să asigure instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a soluțiilor de dezvoltare economică și socială, precum și pentru exercitarea autorității publice, fiind imperativ ca actele normative cu impact asupra legislației în vigoare să fie elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern.

În acest context, amintim că, potrivit prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 și ale art. 5 din *Legea nr. 203/2015 privind planificarea apărării, cu modificările ulterioare*, principalele documente de politici publice ce fundamentează planificarea apărării la nivel național sunt Strategia națională de apărare a țării și Programul de guvernare.

Din această perspectivă, semnalăm că nici Strategia Națională de Apărare a Țării pentru perioada 2020-2024, aprobată prin *Hotărârea Parlamentului nr. 22/2020*, și nici *Programul de guvernare 2023-2024*, prevăzut în anexa nr. 2 la *Hotărârea Parlamentului nr. 22/2023*, nu cuprind vreo direcție de acțiune, măsură, obiectiv sau prioritate cu privire la desființarea/reorganizarea unor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii și liniștii publice, în sensul celor preconizate prin inițiativa legislativă.

În ceea ce privește cele trei articole ale inițiativei legislative, precizăm că acestea nu respectă prevederile art. 6 alin. (1) teza I din *Legea nr. 24/2000*, potrivit cărora „*proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate eficiență legislativă*”. Cu privire la aceste aspecte, *Curtea Constituțională* s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*” și că respectarea prevederilor *Legii nr. 24/2000*, „*se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art. 1 alin. (5) din Constituție*”.

De asemenea, inițiativa legislativă nu îndeplinește nici criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate specifice unui text de lege. Cu privire la acest aspect, remarcăm că, prin Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, *Curtea Constituțională* a constatat că legiuitorul are obligația de a edicta norme care să respecte criteriile mai sus enumerate. În continuarea motivării, *Curtea Constituțională* a amintit că, potrivit prevederilor art. 8 alin. (4) teza I din *Legea nr. 24/2000*, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent inteligibil, fără dificultăți sintactice*”.

pasaje obscure sau echivoce", iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*".

În acest context, semnalăm încălcarea dispozițiilor art. 8 alin. (4) din legea mai sus indicată, prin folosirea la art. 3 al inițiativei legislative a expresiei neclare „*va efectua demersurile necesare pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor articolului 2*".

4. În plus, sesizăm că din conținutul instrumentului de prezentare și motivare lipsesc datele relevante, precum: concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; impactul socioeconomic, precum și impactul financiar; consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite etc. Nu sunt respectate, astfel, exigentele de tehnică legislativă prevăzute de art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*.

Data fiind amplitudinea efectelor pe care această inițiativă legislativă ar urma să le producă asupra unor numeroase domenii/segmente, pe cât de importante, pe atât de sensibile, considerăm că realizarea unor consultări preliminare era esențială. Or, în *Expunerea de motive* nu se precizează dacă în vederea elaborării acesteia s-au derulat consultări cu principalii actori implicați - foarte numeroși, de altfel, și din varii paliere ale spectrului economic, social, instituțional etc.

Totodată, observăm că măsura de abrogare a *Legii nr. 550/2004* poate aduce atingere art. 1 alin. (3) și (5) din *Constituție* având în vedere că statul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească a dreptului, cât și valorificarea, în condiții optime, a drepturilor și a libertăților fundamentale.

Cu privire la *principiul legalității*, consacrat de art. 1 alin. (5) din *Constituție*, Curtea Constituțională a elaborat o vastă jurisprudență⁵, în acord cu cea în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului. Curtea

⁵ A se vedea în acest sens, spre exemplu, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66, sau deciziile Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 307 din 5 aprilie 2006, nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 584 din 17 august 2010, sau nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 116 din 15 februarie 2012, Deciziile Curții Constituționale nr. 1 din ianuarie 2012, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 579 din 16 august 2011, precum jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, sau Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în *Cauza Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59

Constituțională a constatat, de principiu, că „*orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune ca textul normativ să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, astfel ca, în procesul de interpretare aplicare a legii, să ofere persoanei vizate o protecție adecvată împotriva arbitrarului. Legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, adică prin conținutul enunțat să permită cetățeanului să adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita.*”

Referitor la principiul securității juridice, instituit, implicit, de art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a statuat ca „*acesta exprimă, în esență, faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze, impunând ca legea să fie accesibilă și previzibilă (Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, sau Decizia nr. 240 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 12 iunie 2020, paragraful 105). Securitatea juridică a persoanei se definește ca un complex de garanții de natură sau cu valențe constituționale inerente statului de drept, în considerarea cărora legiuitorul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească dreptului, cât valorificarea în condiții optime a drepturilor și a libertăților fundamentale (deciziile nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68, și nr. 187 din 17 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 mai 2021, paragraful 65).*”

Totodată, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, paragraful 17, Decizia nr. 270 din 23 aprilie 2019, paragraful 28, și prin Decizia nr. 601 din 10 octombrie 2019, paragraful 23, a statuat că „*noțiunea de „serviciu public” desemnează atât o formă de activitate prestată în folosul interesului public, cât o subdiviziune a unei instituții din administrația internă împărțită pe secții, servicii etc. Din categoria serviciilor de interes public fac parte acele entități care, prin activitatea pe care o desfășoară, sunt chemate să satisfacă anumite interese generale ale membrilor societății*”. Prin Decizia nr. 661 din 29 octombrie

2019, paragraful 40, instanța de contencios constituțional a reținut că în doctrină s-a precizat că „noțiunea de putere publică desemnează drepturile (prerogativele) speciale, exorbitante, de care dispune orice autoritate a administrației publice implicit, orice autoritate publică, în vederea exercitării atribuțiilor sale pentru satisfacerea interesului public, care în cazul unui conflict cu cel particular trebuie să se impună. În baza prerogativelor de putere publică de care dispun, măsurile luate de aceste autorități se aplică direct, iar în cazul în care nu sunt respectate beneficiază de forța de constrângere a statului. Totodată, s-a arătat că noțiunea de interes public desemnează necesitățile materiale și spirituale ale cetățenilor, la un moment dat.”

Precizăm că, în conformitate cu art. 1 din Legea nr. 550/2004:

„(1) Jandarmeria Română este instituția specializată a statului, cu statut militar, componentă a Ministerului Administrației Interne, care exercită, în condițiile legii, atribuțiile ce îi revin cu privire la apărarea ordinii și liniștii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice și private, la prevenirea și descoperirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legilor în vigoare, precum și la protecția instituțiilor fundamentale ale statului combaterea actelor de terorism.

(2) Jandarmeria Română, prin atribuții, organizare, pregătire și dispunere teritorială, contribuie la garantarea suveranității, independenței, autorității, unității și securității statului, democrației constituționale pe întregul teritoriu național atât în timp de pace, cât și în situații de criză. ”

De asemenea, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 267/2013, a constatat că „rațiunea înființării Jandarmeriei Române, ca instituție specializată a statului, corespunde, prin rolul atribuit de lege, cu obligațiile pozitive pe care statul le are pentru asigurarea respectarea valorilor și principiilor enumerate în cuprinsul art. 1 alin. (3) din Constituția României: statul de drept, democratic și social, demnitatea umană, drepturile și libertățile cetățenilor. Atribuțiile legale ale Jandarmeriei Române au ca finalitate generală asigurarea ordinii și liniștii publice, fără ca prin aceasta să se înțeleagă oprirea exercitării drepturilor și libertăților individuale, ci protejarea unui interes general superior, public, constând în apărarea valorilor supreme ale societății: ordinea publică, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, proprietatea publică și privată, statul de drept și democratic, în general. ”

Astfel, având în vedere dispozițiile legale și jurisprudența Curții Constituționale mai sus invocate, considerăm că prin abrogarea Legii

nr. 550/2004 se afectează buna funcționare a statului român, afectând apărarea ordinii și liniștii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice și private, prevenirea și descoperirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legilor în vigoare, precum și protecția instituțiilor fundamentale ale statului și combaterea actelor de terorism, contrar art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

5. În ceea ce privește art. 2 și 3 din inițiativa legislativă, subliniem că prin preluarea activității și a efectivelor Jandarmeriei Române de către Ministerul Apărării Naționale se va aduce atingere art. 1 alin. (1) din *Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căruia „Ministerul Apărării Naționale este organul de specialitate al administrației publice centrale, care conduce desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării.”

De asemenea, potrivit art. 2 din legea mai sus menționată „Sistemul de structuri centrale, structuri forțe ale Ministerului Apărării Naționale constituie Armata României, denumită în continuare armata”.

Menționăm că art. 118 din *Constituția României*, stabilește că:

„(1) Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale. În condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care România este parte, armata contribuie la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participă la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii.

(2) Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, precum statutul cadrelor militare, se stabilesc prin lege organică.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, celorlalte componente ale forțelor armate stabilite potrivit legii.

(4) Organizarea de activități militare sau paramilitare în afara unei autorități statale este interzisă.

(5) Pe teritoriul României pot intra, staționa, desfășura operațiuni sau trece trupe străine numai în condițiile legii sau ale tratatelor internaționale la care România este parte. ”

Având în vedere cele de mai sus menționate, considerăm că activitatea desfășurată în prezent de Jandarmeria Română nu poate fi preluată de către Ministerul Apărării Naționale, întrucât contravine dispozițiilor enumerate mai sus, care stabilesc în mod clar faptul că armata

are ca scop garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale. Astfel, dispozițiile de la art. 2 și 3 din prezenta inițiativă legislativă sunt în contradicție cu art. 118 din *Constituție* și cu prevederile *Legii nr. 346/2006*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ion-Marcu CIOLACU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului